

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת מִשְׁפָּטִים

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"
חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמֹה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף קכב ע"א
גודל עון המכנה שם גנאי לחברו

תָּאנָא, יִשְׂרָאֵל אֶקְרוּן קִדְשׁ, וּבְגִין דְּאֵינוּן קִדְשׁ,
אָסִיר לִיה לְאֵינְשׁ, לְמִקְרֵי לְחֻבְרִיה בְּשִׁמְא
דְּגִנְאֵי, וְלֹא לְכַנְאָה שְׁמָא לְחֻבְרִיה, וְעֵנְשִׂיה סְגִי.
וְכָל שְׂפִין בְּמַלְיָן אַחֲרֵינִין. תָּאנָא, כְּתִיב (תהלים לד) נִצּוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִרַע וְגו'. מַהוּ מִרַע. דְּבְגִין לְיִשְׁנָא בִישָׂא,
מִרַעִין נַחְתִּין לְעֵלְמָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כָּל מָאן דְּקָרִי לְחֻבְרִיה בְּשִׁמְא
דְּלִית בֵּיה, וְגַנְי לִיה, אַתְּפִס בְּמַה דְּלִית
בֵּיה, דְּאָמַר רַבִּי חֵיִיא אָמַר רַבִּי חֲזַקִּיָּה, כָּל מָאן
דְּקָרִי לְחֻבְרִיה רַשָּׁע, נַחְתִּין לִיה לְגִיהֶנָּם. וְנַחְתִּין
לִיה לְעֵלְעוּי, בַּר אֵינוּן חֲצִיפִין דְּאוֹרֵייתָא, דְּשָׂרִי
לִיה לְאֵינְשׁ לְמִקְרֵי לְהוּ רַשָּׁע.

הֵהוּא גִבְרָא, דְּלֵיִיט לְחֻבְרִיה, אַעֲבַר רַבִּי יִיסָא,
אָמַר לִיה כְּרַשָּׁע עֲבָדַת. אַתִּיִּיה לְקַמִּיה
דְּרַבִּי יְהוּדָה, אָמַר לִיה רַשָּׁע לָא קְאֻמִּינָא לִיה,
אַלָּא כְּרַשָּׁע, דְּאַחֲזִי מְלוּי כְּרַשָּׁע, וְלָא אַמִּינָא
דְּאִיהוּ רַשָּׁע. אַתָּא רַבִּי יְהוּדָה, וְשִׂאִיל לְעוֹבְדָא
יְהוּדָה. אָמַר לוֹ, רַשָּׁע לָא אַמְרַתִּי לוֹ, אַלָּא כְּרַשָּׁע, שְׁמַרְאָה דְּבַרְיוּ כְּרַשָּׁע, וְלָא אַמְרַתִּי שְׁהוּא
רַשָּׁע. בָּא רַבִּי יְהוּדָה וְשִׂאִל לְמַעֲשֵׂה לְפָנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר לוֹ, וְדָאֵי שְׁלָא הִתְחִיב. מִנִּין

שְׁנִינּוּ, יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ קִדְשׁ,
וּמְשׁוּם שְׁהֵם קִדְשׁ אָסוּר
לְאָדָם לְקָרָא לְחֻבְרוּ בְּשֵׁם
גִנְאֵי וְלֹא לְכַנּוֹת שֵׁם לְחֻבְרוּ,
וְעֵנְשׁוּ גְדוּל, וְכָל שְׂפִין
בְּדַבְרֵים אַחֲרֵים. שְׁנִינּוּ,
כְּתוּב (תהלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנְךָ
מִרַע וְגו'. מַהוּ מִרַע? שְׁבַגְלָל
לְשׁוֹן הָרַע מַחְלוֹת יוֹרְדוֹת
לְעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל מִי
שְׁקוֹרָא לְחֻבְרוּ בְּשֵׁם שְׂאִין
בוּ וּמַגְנָה אוֹתוֹ, נַתְּפִס בְּמַה
שְׂאִין בוּ. שְׂאֵמַר רַבִּי חֵיִיא
אָמַר רַבִּי חֲזַקִּיָּה, כָּל מִי
שְׁקוֹרָא לְחֻבְרוּ רַשָּׁע,
מוֹרִידִים אוֹתוֹ לְגִיהֶנָּם,
וְיוֹרְדִים לוֹ לְלַחְיָיו, פָּרַט
לְאוֹתָם חֲצוּפִים שְׁל הַתּוֹרָה
שְׁמַתָּר לְאָדָם לְקָרָא לְהֵם
רַשָּׁע.

אוֹתוֹ אִישׁ שְׁקָלָל אֶת חֻבְרוּ,
עֲבַר רַבִּי יִיסָא, אָמַר לוֹ, כְּמוֹ
רַשָּׁע עָשִׂיתָ. בָּא לְפָנֵי רַבִּי
יְהוּדָה. אָמַר לוֹ, רַשָּׁע לָא אַמְרַתִּי לוֹ, אַלָּא כְּרַשָּׁע, וְלָא אַמְרַתִּי שְׁהוּא
רַשָּׁע. בָּא רַבִּי יְהוּדָה וְשִׂאִל לְמַעֲשֵׂה לְפָנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר לוֹ, וְדָאֵי שְׁלָא הִתְחִיב. מִנִּין

קָמִיָּה דְרַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לִיָּהּ, וְדָאֵי לָא אֶתְחַיִּיב.
 מְנַלְן. דְּכַתִּיב, ^(איכה ב) הִיָּה יְיָ כְּאוֹיֵב, וְלֹא אוֹיֵב. דָּאֵי
 לָאוּ הָכִי, לָא אֲשַׁתָּאֵר מִיִּשְׂרָאֵל גּוֹזְעִין בְּעַלְמָא.
 כְּגוֹנָא דָּא, ^(איכה ב) הִיָּתָה כְּאֶלְמָנָה, וְלֹא אֶלְמָנָה,
 כְּאֶלְמָנָה דְּאָזִיל בְּעֵלָה לְעַבְרָא דִּימָא, וּמְחַכָּת
 לִיָּהּ.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, וּמַהכָּא מְשַׁמְעַ, מֵהַתָּם מְשַׁמְעַ,
 דִּהוּא עֶקְרָא דְכֻלָּא, דְּכַתִּיב, ^(יחזקאל א) וְעַל
 דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת פְּמֵרָא אָדָם. כְּמֵרָאָה אָדָם,
 וְלֹא מֵרָאָה אָדָם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב, ^(שיר השירים ב)
 כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר וְגו', כְּתַפּוּחַ וְלֹא תַפּוּחַ.
 כְּתַפּוּחַ: דְּמַתְּפָרְשָׁא בְּגוֹנוֹי, וּבְגוֹנוֹיִן אֶתְאַחַדָּא
 מְלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֱלוֹ לָא אֶתִּינָא הָכָא אֶלָּא
 לְמִשְׁמַע מְלִין אֱלִין, דִּי.

לְנוּ? שְׁכַתּוּב (איכה ב) הִיָּה ה' כְּאוֹיֵב, וְלֹא אוֹיֵב. שְׁאֵם לָא
 כְּפִי, לָא נִשְׂאֵר מִיִּשְׂרָאֵל
 גּוֹזְעִים בְּעוֹלָם. כְּמוֹ זֶה, ^(שם א)
 הִיָּתָה כְּאֶלְמָנָה, וְלֹא אֶלְמָנָה.
 כְּאֶלְמָנָה שְׁהֵלָה בְּעֵלָה לְעַבְרָ
 הִים וּמְחַכָּה לוֹ.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, וּמַכָּאן
 מְשַׁמְעַ? מְשֵׁם מְשַׁמְעַ, שְׁהוּא
 עֶקְרָה הַכֹּל, שְׁכַתּוּב ^(יחזקאל א)
 וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת
 כְּמֵרָאָה אָדָם. כְּמֵרָאָה אָדָם,
 וְלֹא מֵרָאָה אָדָם. אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק, כְּתוּב כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי
 הַיַּעַר וְגו'. כְּתַפּוּחַ, וְלֹא
 תַפּוּחַ. כְּתַפּוּחַ, שְׁנַפְרַד
 בְּגוֹנוֹי, וּבְגוֹנוֹיִם אַחוּזֵי הַדְּבַר.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֱלוֹ לָא
 בָּאתָ לְכָאן אֶלָּא לְשַׁמְעַ
 הַדְּבָרִים הַלְלוּ - דִּי.

ספר אור הזהר (עמוד 159)

עח) מי שלא עסק בחכמה זו בזמן עלית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים זה המלאך הגדול יופיאל דוחה אותו לחוץ והשרפים אשר תחתיו שהם כלם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם והוא חוזר וקדם שיורדת הנשמה מעולם העליון להאי עלמא הקדוש ברוך הוא משביע אותה לעסק ברוי דאורייתא כדאיתא בזהר פרשת תרומה (דף קסא) בדבור המתחיל דזמינון לנחתא בהאי עלמא וכו' הרי לך בפרוש מדברי הזהר שתכלית בריאת האדם כדי שילמד החכמה הזאת וקדם ביאת הנשמה לעולם הזה הקדוש ברוך הוא משביע הנשמה לעסק בהאי עלמא ברוי דהימנותא ברוי דאורייתא גם ביציאת הנשמה לעולם הבא אינה יכולה להשיג לאור עליון למעלה אל מקום הרמתה אשר שם אהלו מתחלה לחזות בנעם הויה פני מלך חיים אם לא בהתעסקות החכמה הזאת חזי מה שהזהיר לנו הרבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה בזהר פרשת פקודי (דף רמז) האי חיותא וכו', ומי שלא עסק בחכמה זו בזמן עלית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים זה המלאך הגדול יופיאל דוחה אותו לחוץ והשרפים אשר תחתיו שהם כלם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם והוא חוזר ומתחדש וחוזרים ושרפים אותו עד שמתגלגלין רחמיו של הקדוש ברוך הוא עליו וחוזר ובוראו פעם אחרת והם הנשמות החושקין בחכמה זו מפני שלקו מקדם לכן רודפים אחר חכמה זאת כמאן דרדיף בתר חיים אף על גב דאיהו לא חזו מזליהו חזו. ^(עיקול משה דף ה:)

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף קכב ע"א
העולם נברא ומתקיים על הדין

אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֲשֶׁרֵיהֶם
יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לֹא קָרָא לָהֶם כְּקֹדֶשׁ, אֶלָּא
קֹדֶשׁ מִמֶּשׁ, שְׁכַתוּב קֹדֶשׁ
יִשְׂרָאֵל לָהּ, וּמִשׁוּם כֶּף כָּל
אֲכָלֵיו יֵאָשְׁמוּ וְגו'.

שְׁנֵינּוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָה
רָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַת
דִּינִים לְיִשְׂרָאֵל אַחַר עֶשֶׂר
הָאֲמִירוֹת? אֶלָּא כֶּף שְׁנֵינּוּ,
מִצַּד הַגְּבוּרָה נִתְּנָה תּוֹרָה
לְיִשְׂרָאֵל, מִשׁוּם כֶּף צָרִיף
לְתַת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם כְּדִי
שֶׁהַתּוֹרָה תִּהְיֶה שְׁמוּרָה מִכָּל
צְדָדִיהָ. שָׂאמַר רַבִּי אַבָּא
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֵין הָעוֹלָם
מִתְקַיֵּם אֶלָּא עַל דִּין,
שְׂאֵלְמָלָא הַדִּין לֹא יַעֲמַד,
וּמִשׁוּם כֶּף הָעוֹלָם נִבְרָא בְּדִין
וְהַתְקַיֵּם.

שְׁנֵינּוּ, רַבִּי אַבָּא, כְּתוּב (ירמיה
כא) דִּינּוּ לַבְּקָר מִשְׁפָּט. וְכִי
לַבְּקָר וְלֹא בְּכָל הַיּוֹם? אֶלָּא
לַבְּקָר, טָרַם שִׂיאֲכָלוּ הַדִּינִים
וְלֹא יִשְׁתּוּ, שְׁכָל מִי שֶׁדִּין אַחַר שֶׁאֲכַל וְשִׁתָּה, אֵינּוּ דִּין אֲמַת, שְׁכַתוּב (ויקרא ט) לֹא תֹאכְלוּ

אָמַר רַבִּי אַבָּא, זַכָּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לָא קָרָא לוֹן כְּקֹדֶשׁ, אֶלָּא קֹדֶשׁ
מִמֶּשׁ, דְּכַתִּיב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵי, וּבְגִין כֶּף כָּל
אֲכָלֵיו יֵאָשְׁמוּ וְגו'.

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָאי קָא חָמָא קֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְמִיָּהב דִּינִין לְיִשְׂרָאֵל, בְּתַר
עֶשֶׂר אֲמִירוֹן. אֶלָּא הָכִי תַנִּינוּ, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה,
אֲתִיְהִיבַת אֲוִרִיתָא לְיִשְׂרָאֵל. בְּגִינֵי כֶּף, בְּעָא
לְמִיתָן שְׁלָמָא בֵּינֵיהוּ, בְּגִין דְּאֲוִרִיתָא תִּהֵא
נְטוּרָא מִכָּל סְטְרוֹי. דְּאָמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, לֵית עֲלָמָא מִתְקַיֵּמָא, אֶלָּא עַל דִּינָא,
דְּאֵלְמָלָא דִּינָא, לָא מִתְקַיֵּמָא. וּבְגִין כֶּף עֲלָמָא
בְּדִינָא אֲתַבְּרִי, וְאֲתַקְיֵים.

תָּאנָא, רַבִּי אַבָּא, כְּתִיב (ירמיה כא) דִּינּוּ לַבְּקָר מִשְׁפָּט.
וְכִי לַבְּקָר, וְלֹא בְּכָל יוֹמָא. אֶלָּא לַבְּקָר,
עַד לֹא יִיכְלוּן דִּינִין, וְלֹא יִשְׁתּוּן, דְּכָל מָאן דְּדָאִין
דִּינָא בְּתַר דְּאֲכַל וְשִׁתָּה, לָאוּ דִּינָא דְקָשׁוּט הוּא,
וְלֹא יִשְׁתּוּ, שְׁכָל מִי שֶׁדִּין אַחַר שֶׁאֲכַל וְשִׁתָּה, אֵינּוּ דִּין אֲמַת, שְׁכַתוּב (ויקרא ט) לֹא תֹאכְלוּ

עַל הַדָּם. מַה זֶה עַל הַדָּם?
 אֲזַהְרָה לְדִינִים שְׁלֹא יֵאָכְלוּ
 עַד שְׁדָנִים דִּין. שְׁכַל מִי שֶׁדָּן
 דִּין אַחֵר שְׁאֵכֵל וְשָׁתָה, כָּאֵלוּ
 חַיֵּב אֶת דָּם חֲבָרוֹ לְאַחֵר,
 שְׁהָרִי דָמוֹ מִמֶּשׁ נָתַן לְאַחֵר.
 זֶה בְּמִמוֹן, כָּל שֶׁכֵּן בְּדִינֵי
 נִפְשׁוֹת שְׁצָרִיכִים הַדִּינִים
 לְהִשְׁמֵר שְׁלֹא לְדוֹן דִּין אֶלֶּא
 קִדָּם שְׁאֵכְלוּ וְשָׁתוּ, וְעַל זֶה
 כָּתוּב דִּינוֹ לִבְקָר מִשְׁפָּט,
 וְכָתוּב (יִרְמִיָּה ט) אֲנִי ה' עֹשֶׂה
 חֶסֶד וּמִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי בְּאֵלֶּה חֲפָצָתִי נְאֻם ה'.

דְּכַתִּיב, (ויקרא יט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם. מֵאֵי עַל הַדָּם.
 אֲזַהְרָה לְדִינֵי, דְּלֹא יִכְלוֹן עַד דְּדִינֵי דִינָא, דְּכָל
 מֵאֵן דְּדִאִין דִּינָא בְּתַר דְּאָכִיל וְשָׁתִי, כָּאֵלוּ חַיֵּיב
 דְּמֵא דְחֲבָרִיה לְאַחֵרָא, דְּהָא דְמִיָּה מִמֶּשׁ יְהִיב
 לְאַחֵרָא. הֵאִי בְּמִמוֹנָא, כָּל שֶׁכֵּן בְּדִינֵי נִפְשׁוֹת,
 דְּבָעוּ דִינֵי לְאַסְתְּמָרָא, דְּלֹא לְמִדּוֹן דִּינָא אֶלֶּא
 קִדָּם דְּאֵכְלוּ וְשָׁתוּ, וְעַל דָּא כְּתִיב דִּינוֹ לִבְקָר
 מִשְׁפָּט וְכַתִּיב, (יִרְמִיָּה ט) אֲנִי יי' עֹשֶׂה חֶסֶד וּמִשְׁפָּט
 וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי בְּאֵלֶּה חֲפָצָתִי נְאֻם יי'.

ספר אור הזהר (עמוד 160)

עט) אין לי הנאה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבין ועוסקים ומציצים ומביטים בכבודי ובמעשה מרובה

גם במדרש משלי היה רבי ישמעאל אומר אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה על זה בקש דוד המלך תפלה ותחנונים לפני המקום ואמר הויה בקר תשמע קולי וכתוב בתורה בקר אערך לך ואצפה בונת המדרש דוד היה מתפלל על יום הדין לעתיד ואמר אערך לפניך כל למודי מי שיש וכו'... צפית במרובה צפית בגאווה שלי שאין לי הנאה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבין ועוסקים ומציצים ומביטים בכבודי ובמעשה מרובה והוגים המון הלמוד הזה כסא הכבוד האף הוא עומד רגל אחד מה הוא משמשת רגל שניה מה הוא משמשת כו' זהו הדרי זהו גדלתי זהו יפני שבני מכירין את כבודי וזה שאמר דוד מה רבו מעשיך הויה כלם בחכמה עשית מכאן היה רבי ישמעאל אומר אשרי תלמיד חכם שמשמר תורתו ולמודו בידו כדי שיהיה לו שתחון פה להשיב להקדוש ברוך הוא ליום הדין לכה ארח לחיים שומר מוסר רוצה לומר שיהא שמורה בלבו מה שישב להקדוש ברוך הוא אם אינו יודע להשיב אוי לאותה חרפה אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה ועל צדיקים הוא אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו הם מתגברים להשיב ונאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא עד כאן.

יצא לנו מגדון דין מהמדרש, שמצוה גדולה לעסק בחכמה הזאת שאין נחת רוח מלפני הקדוש ברוך הוא יותר פי אם לעסק בחכמה הזאת לשלמות נפשו ואם לאו יענש מי שיכול למדבר ולא אדביק הוא גדון על זה ומכרח להתנגלגל על כל פנים על זה נאמר אשרי אדם מצא חכמה ויפיק תבונה. ויש אנשים גדולים וחשובים בדרגה חכמים ונבונים בעיניהם למסיד שקר בטענותיהם המזיפות נפת תטפנה שפתי זרה ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו, ויורה התר לעצמו ואמר עדין לא מלאתי כרסי לחם ובשר בגמרות ובפוסקים עד שהעני הזה כל ימיו לא יספיקוהו ללמד אפלו קצת ממנו כל שימלא בטנו שיאכל מהחכמה הזאת על השבע ובוה העני זה נפטר לו לבית עולמו ובין חכמה בסומא שלא ראה אורה מעולם ודומה לעטלף שמעיד שראה אור גדול וידוע לכל שלא זכה לאור מעולם ונעלמת מעיניהם למה ספר תורה נפסלת בחסרון אות אחת או מלואים וחסרות תגין אותיות גדולות וקטנות וכו'.

(ויקהל משה דף ה')

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף קכג ע"ב - קכד ע"א
ענפי מצות איסור עבודה זרה

דָּבָר אַחַר וּבְכָל אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ - רַבִּי
יְהוּדָה פְּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע
עַמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ וְגו', לֹא
יְהִיָּה בְּךָ אֵל זָר וְגו'. אֲנֹכִי ה' ^{ה'}
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְגו'. הַפְּסוּקִים הַלְלוּ אֶמְרָם
דָּוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וַיֵּשׁ
לְהַתְּבוֹנֵן בָּהֶם. שְׁמַע עַמִּי -
בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת הַזְּהִירָה
הַתּוֹרָה אֶת הָאָדָם, בְּכֹמָה
מְקוֹמוֹת מְזַהֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הָאָדָם, וְהַכֵּל
לְתוֹעֵלַת הָאָדָם כְּדִי שִׁישְׁמֹר
אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. שְׁכָל מִי
שִׁישְׁמֹר אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה
וּמִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, כְּמִי שִׁמְשַׁתְּדֵל
בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ.

שִׁשְׁנֵינּוּ, כָּל הַתּוֹרָה הִיא
שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִי שִׁמְשַׁתְּדֵל בָּהּ כְּמִי
שִׁמְשַׁתְּדֵל בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ,
מִשׁוּם שְׁכָל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם
קְדוֹשׁ אֶחָד, שֵׁם עֲלִיּוֹן, שֵׁם

שְׁכוּלֵל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת, וּמִי שֶׁגִּירַע מִמֶּנֶּה אֶת אַחַת כְּאֵלוֹ עָשָׂה פָּגַם בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ. שְׁנֵינּוּ,
וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְכְּרוּ - לֹא תוֹסִיף עַל הַתּוֹרָה וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנֶּה. רַבִּי חֲיִיאָ אָמַר,

דָּבָר אַחַר וּבְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ. רַבִּי
יְהוּדָה פְּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ
וְגו', לֹא יְהִיָּה בְּךָ אֵל זָר וְגו'. אֲנֹכִי יי' אֱלֹהֶיךָ
הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'. הִנֵּי קִרְאוּ, אֶמְרָן דָּוִד
בְּרוּחַ קְדֻשָּׁא, וְאִית לְאַסְתַּכֵּל בָּהּ. שְׁמַע עַמִּי
בְּכֹמָה אֲתָרִין אֲזַהֲרָא אֲזַרִּיתָא לְבַר נֶשׁ. בְּכֹמָה
אֲתָרִין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַהֲרֵי בֵיהּ בְּבַר נֶשׁ. וְכֹלֵא
לְתוֹעֵלְתָא דְבַר נֶשׁ. בְּגִין דִּינִטֵּר פְּקוּדֵי אֲזַרִּיתָא,
דְּכָל מָאן (דף קכ"ד ע"א) דִּינִטֵּר אֲרַחֵי דְאֲזַרִּיתָא,
וְאֲשַׁתְּדֵל בָּהּ, כְּמָאן דְאֲשַׁתְּדֵל בְּשֵׁמָא קְדֻשָּׁא.

דְּתַנִּינוּ, אֲזַרִּיתָא כֹּלֵא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
וּמָאן דְּמִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, כְּמָאן דְּמִשְׁתַּדֵּל
בְּשֵׁמָא קְדֻשָּׁא. בְּגִין דְאֲזַרִּיתָא כֹּלֵא, חַד שְׁמָא
קְדֻשָּׁא הוּא. שְׁמָא עֲלָאָה, שְׁמָא דְכִלִּיל כָּל שְׁמָהָן.
וּמָאן דִּגְרַע אֶת חַד מִינָהּ, כְּאֵילוֹ עֶבֶד פְּגִימוּתָא
בְּשֵׁמָא קְדֻשָּׁא. תָּאנָא, וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא
תִזְכְּרוּ, לֹא תוֹסִיף עַל אֲזַרִּיתָא, וְלֹא תִגְרַע מִינָהּ.

רַבִּי חֵיָא אָמַר, וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, דָּא מָאן
 דִּיתְעַסֵּק בְּסַפְרֵין אַחֲרֵינִין, דְּלֹא מַסְטָרָא דְאֹרֵייתָא.
 לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךָ, דְּאָסוּר אֲפִילוּ לְאֲדַכְרָא לֹוּן,
 וְלִמְיֻלָּף מַנְיָהוּ טַעְמָא, כֹּל שָׁכֵן עַל אֹרֵייתָא.

רַבִּי יְהוּדָה מַתְנֵי הָכִי, מָאן טַעְמָא כְּתִיב וְשֵׁם
 אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְסַמְיָךְ לִיה אֵת חַג הַמִּצּוֹת
 תִּשְׁמֹר. אֵלֵא, מָאן דְּלֹא נָטִיר הָאִי, כְּמָאן דְּלֹא
 נָטִיר מְהֵימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. מָאן טַעְמָא
 מִשּׁוּם דְּבִיה אַחֲדָא מְלָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֵן
 בְּכָל שָׂאָר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּהָא כְּלָהוּ אַחֲדָן בְּשִׁמְא
 קְדִישָׁא עֲלָאָה. וְעַל דָּא תַנְיִנָן, מָאן דְּכְתִיב שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, מִשּׁוּם דְּבָהוּ תְלֵיא מְהֵימְנוּתָא.

יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, אִמְאִי כָּל זְכוּרָךְ. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר כָּל זְכוּרָךְ מִמּוֹשׁ. בְּגִין דְּנִטְלִין
 בְּרַכְתָּא, מִמַּבּוּעָא דְנַחְלָא. מִכָּאן תַנְיִנָן, כָּל פֶּר
 יִשְׂרָאֵל דְאִתְגַּזַּר, בְּעֵי לְאִתְחַזָּאָה קָמִי מַלְכָּא
 קְדִישָׁא, בְּגִין דְּנִטְלִין בְּרַכְתָּא, מִמַּבּוּעָא דְנַחְלָא.
 הָדָא הוּא דְכְתִיב, ^(דברים טז) כְּבִרְכַת יי' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 נָתַן לְךָ.

שְׁנַמּוּל, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, מִשּׁוּם שְׁנוּטֵל בְּרַכָּה מִמַּבּוּעַ הַנַּחַל. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 כְּבִרְכַת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ.

וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים - זֶה מִי
 שְׁמַתְעַסֵּק בְּסַפְרֵים אַחֲרִים
 שְׂאִינָם מִצַּד הַתּוֹרָה. לֹא
 יִשְׁמַע עַל פִּיךָ - שְׁאָסוּר
 אֲפִילוּ לְהַזְכִּירָם וְלִלְמַד מֵהֶם
 טַעַם, כֹּל שָׁכֵן עַל הַתּוֹרָה.

רַבִּי יְהוּדָה שׁוֹנֶה כָּךְ, מָה
 הַטַּעַם כְּתוּב וְשֵׁם אֱלֹהִים
 אַחֲרִים, וְסוּמְיָךְ לֹו אֵת חַג
 הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר? אֵלֵא מִי שְׁמִי
 שְׁלֹא שׁוֹמֵר אֵת זֶה, כְּמִי
 שְׁלֹא שׁוֹמֵר אֵת אֲמוּנַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מָה
 הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁבוּ הַדְּבָר
 אַחֲזוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֵן
 בְּכָל שָׂאָר הַחַגִּים וְהַזְמַנִּים,
 שְׁהִירִי כָּלֵם אַחֲזוּזִים בְּשֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיזוּן. וְעַל זֶה
 שְׁנִינָן, מָה שְׁכַתּוּב שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, מִשּׁוּם שְׁבָהֶם
 תְּלוּיָה הָאֲמוּנָה.

יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לָמָּה כָּל
 זְכוּרָךְ? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל
 זְכוּרָךְ מִמּוֹשׁ, מִשּׁוּם שְׁנוּטֵלִים
 בְּרַכָּה מִהַמַּעַיִן שֶׁל הַנַּחַל.
 מִכָּאן שְׁנִינָן, כָּל בֶּן יִשְׂרָאֵל
 שְׁנַמּוּל, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, מִשּׁוּם שְׁנוּטֵל בְּרַכָּה מִמַּבּוּעַ הַנַּחַל. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 כְּבִרְכַת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ.

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף קכה ע"א-ב
איסור אכילת בשר וחלב

וּזְבָאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל מִכָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, דְּמַרְיָהוּן קָרִי עַלְיֵיהוּ, (דברים
וּבְךָ בָּחַר יי' לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּהּ. וּכְתִיב (דברים
כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיי' אֱלֹהֶיךָ (וּכְלָא חֲדָ מִיְלָה) וּכְתִיב
בְּנִים אַתֶּם לַיי' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְיִשְׂרָאֵל לָא אֲתַכְּשְׁרוּ עוֹבְדֵייהוּ,
מַה כְּתִיב, (ישעיה ג) עַמִּי נִגְשָׁיו מְעוֹלָל וְנָשִׁים
מְשֻׁלוּ בּוֹ. מְשֻׁלוּ בּוֹ דִּיּוֹקָא, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי
בְּרָזָא דְסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מְלַכָּא. וְהָכִי אֲשַׁכְּחֵן בֵּיתָא.
תּוֹ אֲשַׁכְּחָאן, דְּכָל מָאן דְּאָכִיל הָאִי מִיְכְּלָא
דְּאֲתַחְבַּר כְּחָדָא. (יא) בְּשַׁעְתָּא חָדָא, אוּ בְּסַעוּדַתָּא
חָדָא. אַרְבַּעִין יוֹמִין אֲתַחְזִיָּא גְדִיא מְקַלְסָא בְּקַלְפוּי,
לְגַבֵּי אֵינּוּן דְּלַעִילָא, וְסִיעַתָּא מְסַאָבָא (דף קכ"ה ע"ב)
מִתְקַרְבִּין בְּהַדְיָה, וְגָרִים לְאַתְעָרָא דִּינִין בְּעַלְמָא,
דִּינִין דְּלָא קְדִישִׁין.

וְאִי אוֹלִיד בַּר בְּאֵינּוּן יוֹמִין, אוֹזְפִין לִיהַּ נְשַׁמְתָּא,
מְסַטְרָא אַחְרָא, דְּלָא אֲצַטְרִיכָא. וּכְתִיב (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים וְגו'. אֲתִי
מְלוֹים לוֹ נְשָׂמָה מֵהַצַּד הָאֲחֵר, שְׁלָא צְרִיךְ אוֹתוֹ. וּכְתוּב (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מִכָּל
הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת, שְׂרַבּוֹנָם קוֹרָא
עַלְיֵיהֶם, (שם יד) וּבְךָ בָּחַר ה'
לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּהּ. וּכְתוּב
(שם) כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לְה'
אֱלֹהֶיךָ. וּכְתוּב (שם) בְּנִים אַתֶּם
לְה' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

בָּא וּרְאָה, בְּשַׁעְתָּא שִׁיִּשְׂרָאֵל
לָא הִכְשְׁרוּ מְעַשִּׂיהֶם, מַה
כְּתוּב? (ישעיה ג) עַמִּי נִגְשָׁיו
מְעוֹלָל וְנָשִׁים מְשֻׁלוּ בּוֹ.
דְּוִקָא מְשֻׁלוּ בּוֹ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
הַדְּבָרִים בְּסוּד סַפְרוֹ שֶׁל
שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ, וּכְךָ מְצָאנוּ בּוֹ.
וְעוֹד מְצָאנוּ, שְׁכָל מִי שְׂאוּכַל
מֵאָכֵל זֶה שֶׁהִתְחַבַּר כְּאַחַד,
(יא) בְּשַׁעְתָּא אַחַת אוּ בְּסַעוּדָה
אַחַת, אַרְבַּעִים יוֹם נִרְאָה גְדִי
מְקַלְס בְּקַלְפֹתוֹ אֶל אוֹתָם
שְׁלֵמְעֵלָה, וְסִיעָה טְמֵאָה
מִתְקַרְבִּים עִמוֹ, וְגוֹרֵם לְעוֹרֵר
דִּינִים בְּעוֹלָם, דִּינִים שְׂאִינָם
קְדוֹשִׁים.

וְאִם מוֹלִיד בֶּן בְּאוֹתָם יָמִים,
וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים

וְגו'. בָּא לְהַטְמֵא - מְטַמְּאִים
 אוֹתוֹ וְדָאִי, שְׁכָתוּב (שם)
 וְנִטְמַתֶּם בָּם. חָסֵר א'. טְמֵאָה
 אֲטוּמָה יוֹתֵר מִכָּל, שְׂאִין
 רְשׁוֹת לְהַטְהֵר כִּךְ כְּמוֹ שְׂאֵר
 מִיְנֵי הַטְמֵאוֹת שְׁנִטְהָרוֹת.
 וְעוֹד, שְׁפוּחַד מַחֲיוֹת רְעוֹת,
 שְׁהָרִי בְעֵינֵיהֶם נִמְצָא גְדִי
 וְיָכוֹל לְהַנְזֹק, שְׁהָרִי צָלֵם
 אָדָם הַעֲבֵר מִמֶּנּוּ.

רַבִּי יִיסָא הִתִּיר לְאָכֹל
 תְּרַנְגוּל בְּגִבְיָנָה אוֹ בְּחֻלְבָּ.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסוּר לָךְ,
 שְׁלֹא יִתֵּן אִישׁ פֶּתַח לְמִינִים
 הָרָעִים. לָךְ לָךְ אוֹמְרִים
 לְנִזְיָר, סְבִיב סְבִיב לְכָרֵם לֹא
 תִקְרַב. וְדָאִי אָסוּר לָךְ הוּא,
 שְׁחַמְרָה יֵשׁ בּוֹ כְּבֵהמָה
 לְשַׁחֲטָה, וּמִי שְׁמַתִּיר אֶת זֶה
 מֵהַ כְּתוּב? (עמוס ב) וְתִשְׁקוּ אֶת
 הַנְּזָרִים יִיזוּ. מִי שְׁמַתִּיר אֶת

לְאַסְתָּאבָּא, מְסַאֲבִין לִיהּ וְדָאִי. דְכָתִיב,
 וְנִטְמַתֶּם בָּם, חָסֵר א', מְסַאֲבוֹתָא אֲטוּמָא מְכָלָא,
 דְלִית רְשׁוֹ לְאַתְדַכָּאָה הָכִי, כְּשֵׁאֵר זִינֵי דְמְסַאֲבוֹתָא
 דְמַתְדַכִּין. וְתוּ, דְמְסַתְפִי מַחֲיוֹן בִּישׁוֹן, דְהָא
 בְעֵינֵיהוּ גְדִיא אֲשַׁתְכַח, וְיָכִיל לְאַתְזָקָא, דְהָא
 צְלָמָא דְבַר נָשׁ אֲתַעְבַר מִנֵּיהּ.

רַבִּי יִיסָא, שְׂרִי לְמִיכַל לְתִרְנַגּוּלָא בְּגִבְיָנָה אוֹ
 בְּחֻלְבָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָסוּר לָךְ דְלֹא
 יְהִיב אִינִישׁ פֶּתַח לְזִינִין בִּישׁוֹן. לָךְ לָךְ אִמְרִין
 נְזִירָא, סְחוֹר סְחוֹר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב. וְדָאִי
 אָסוּר לָךְ הוּא, דְחוּמְרָא אִית בֵּיהּ, כְּבַעֲרָא
 לְשַׁחֲטָה. וּמָאן דְשְׂרִי הָאִי, מַה כְּתִיב (עמוס ב)
 וְתִשְׁקוּ אֶת הַנְּזָרִים יִיזוּ, מָאן דְשְׂרִי הָאִי, כְּמָאן
 דְשְׂרִי הָאִי. וְכָתִיב (דברים יד) לֹא תֹאכַל כָּל
 תוֹעֵבָה, כָּל, לֹא־אֲכַלְלָא כָּלָא.

זֶה, כְּמִי שְׁמַתִּיר אֶת זֶה. וְכָתוּב (דברים יד) לֹא תֹאכַל כָּל תוֹעֵבָה. כָּל - לְהַכְלִיל הַכָּל.

ספר אור הזהר (עמוד 161)
**פ) כָּל הַמִּפְנֵה לְבוֹ מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם וּמַתְעַסֵּק בְּמַעֲשֵׂה הַמְרַכְבָּה מְקַבֵּל לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּאֵלוֹ הַתְּפִלָּל כָּל הַיּוֹם כָּלוּ**
 וְגַם אֵלֶּה מוֹסִיף עַל הָרֵאשׁוֹנִים שֵׁישׁ בַּת שִׁיתְרַחֲקוּ מִן הַחֲכֵמָה הַנִּפְלְאָה בְּאִמְרָה בִּי קְרוּב אָדָם לְטַעוֹת
 לְפַל בְּאַחַד מִן הַטַּעוֹת בְּבַחֲיוֹת הַנוֹגְעִים בְּמִקּוֹם הַגְּבוּהָ כְּזֶה הִנֵּה כּוֹנְנֶתֶם רְצוּיָה אֲבָל מַעֲשִׂיהֶם אִינֶם
 רְצוּיִים שְׂזָהוּ אֶמֶת בְּאִמְרָם בִּי קְרוּב אָדָם לְטַעוֹת בְּדַבְרִים הַנֶּעְלָמִים מִמֶּנּוּ עַל כָּל זֶה לֹא יֵאָשֵׁם אֲדַרְבָּה
 נַחַת רוּחַ הוּא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדֹאִיתָא בְּזֹהָר קְדוּשִׁים דְּבוּר הַמַּתְחִיל הָאִי מָאן דְּתִיאֹבְתִיהּ
 לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אֲשַׁכַּח מָאן דִּיּוֹלִיף לִיהּ, וְהוּא בְּרַחֲמוֹתָא דְּאוֹרֵייתָא, לְעֵי בְּהּ, וּמְגַמְגֵּם בְּהּ,
 בְּגַמְגוּמָא דְלֹא יֵדַע. כָּל מְלָה וּמְלָה סְלֵקָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהֵיא מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטַּע
 לָהּ סַחְרָנִיָּה דְּהָהוּא נַחְלָא, וְאֲתַעְבִּירוּ מֵאֲלִין מֵאֲלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאִקְרוּן עַרְבֵי נַחַל, הִדָּא הוּא דְכָתִיב,
 (משלי ה) בְּאַהֲבַתָּה תִשְׁנֶה תִמִּיד וְדוֹד מְלָכָא אָמַר הוֹרְנֵי הַיּוֹה דְרַכְבָּה אֲחֵלְךָ בְּאַמְתָּךְ וְגוֹמַר.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִיכּוֹי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף קכה ע"ב
שכר הנזהר ממאכלות אסורים

תָּאנָא, בְּמָה זָכוּ דְנִיּוּאֵל חֲנִינְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה,
דְּאִשְׁתְּזִיבוּ מֵאֵינוּן נְסִיוְנִי, אֶלָּא בְּגִין דְּלֹא
אִסְתְּאָבוּ בְּמִיכְלִיהוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דְּנִיּוּאֵל)
וַיִּשֶׁם דְּנִיּוּאֵל עַל לְבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֵל בְּפֶת בַּג
הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְתָאנָא בְּסִתְימָא דְמִתְנִיתִין, מִיכְלָא
דְּהֵהוּא רָשָׁע, בְּשָׂרָא בְּחֻלְבָּא הָוָה וְגִבְיָנָה עִם
בְּשָׂרָא, בַּר מִיכְלָן אַחֲרֵינוּן, וְדָא סָלִיק לִיָּה
בְּפֶתוֹרִיָּה, בְּכָל יוֹמָא.

וְדִנִּיּוּאֵל דְּאִסְתְּמַר מֵהָאֵי, כִּד רָמוּ יִתִּיָּה לְגוּבָא
דְּאַרְיִיוּתָא, אִשְׁתְּלִים בְּצוּלְמָא דְמֵאֲרִיָּה,
וְלֹא שְׁנֵי צוּלְמִיָּה לְצוּלְמָא אַחֲרָא, וְעַל דָּא דִּחְלוּ
אַרְיִיוּתָא מִיָּנִיָּה, וְלֹא חֲבֵלוּהוּ. וְהֵהוּא רָשָׁע,
בְּשַׁעֲתָא דְמַלְכוּתָא אֲתַעְדִּי מִיָּנִיָּה, (דְּנִיּוּאֵל ד) וְעִם חֵיוֹת
בְּרָא הָוָה מְדוּרִיָּה, אֲעִדִּי צוּלְמָא דְאַנְפוּי מִיָּנִיָּה,
וּמֵהֵהוּא יוֹמָא, לָא אֲתַחֲזִי צוּלְמִיָּה, צוּלְמָא דְבַר
נָשׁ. וְכָל בְּעִירָא דְאַתִּי, אֲתַחֲזִי לִיָּה, צוּלְמָא דְזִינִיָּה,
וְנוֹקְבִיָּה, וְהוּוּ אֲתִיּוּן עָלֶיָּה כְּלָהוּ, וּבְכַמְהָ זְמַנִּין הוּוּ
אַכְלִין לִיָּה חֵיוֹת בְּרָא, בַּר דְּאַתְגְּזֹר הֵאֵי עוֹנֶשְׂא
עָלֶיָּה, בְּגִין דְּכְתִיב, (חֲבִקוּק א) וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּם,
בְּגִין כְּדֵי, כְּלָא יִתְקַלְסוּ בֵּיָּה, כָּל הֵהוּא זְמַנָּא.

הָיוּ אוֹכְלוֹת אוֹתוֹ חֵיוֹת הַשָּׂדֶה זוֹלַת נִגְזֹר עָלָיו הָעֶנֶשׂ הַזֶּה,
בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּם, מִשּׁוּם כְּדֵי כָּלֵם הַתְּקַלְסוּ בּוֹ כָּל אוֹתוֹ זְמַן.

שְׁנִינּוּ, בְּמָה זָכוּ דְנִיּוּאֵל,
חֲנִינְיָה, מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה
שְׁנַצְלוּ מֵאוֹתָם נְסִיוֹנוֹת? אֶלָּא
מִשּׁוּם שְׂלֵא נְטֻמָּאוּ
בְּמֵאכְלִיָּהֶם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
כְּתוּב (דְּנִיּוּאֵל א) וַיִּשֶׁם דְּנִיּוּאֵל עַל
לְבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֵל בְּפֶת בַּג
הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְשְׁנִינּוּ בְּסִתְרָא
הַמְשָׁנָה, מֵאֲכַל אוֹתוֹ הַרְשָׁע,
בְּשָׂר בְּחֻלְבָּ הָיָה וְגִבְיָנָה עִם
בְּשָׂר, פְּרִט לְמֵאכְלִים
אַחֲרֵים, וְזֵה עָלָה לוֹ עַל
שְׁלַחְנוּ בְּכָל יוֹם.

וְדִנִּיּוּאֵל שְׁנַשְׁמַר מְזֵה,
כְּשִׁזְרָקוּהוּ לְגַב הָאֲרִיּוֹת,
הַשְׁתַּלֵּם בְּצֻלְמֵם רְבוּנוּ, וְלֹא
שָׁנָה צִלְמוֹ לְצֻלְמֵם אַחֲרָא, וְלִכְּוֹן
פְּחֻדוֹ מִמְּנוּ הָאֲרִיּוֹת וְלֹא
חֲבֵלוּ בּוֹ. וְאוֹתוֹ רָשָׁע, בְּשַׁעֲתָא
שֶׁהַעֲבָרָה מִמְּנוּ מַלְכוּתוֹ
וּמְדוּרוֹ הָיָה עִם חֵיוֹת הַשָּׂדֶה,
הַעֲבַר מִמְּנוּ צֻלְמֵם פְּנִיּוֹ,
וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא נִרְאָה צִלְמוֹ
צֻלְמֵם שֶׁל אָדָם, וְכָל בְּהֵמָה
שֶׁבָּאָה, נִרְאָה לָהּ בְּצֻלְמֵם שֶׁל
מִיָּנִיָּה וְנִקְבְּתָהּ, וְכָלֵם הָיוּ
בָּאִים עָלָיו, וּבְכַמְהָ פְּעָמִים
מִשּׁוּם שְׁכַתוּב (חֲבִקוּק א) וְהוּא

תָּא חֲזוּ, מַה כְּתוּב, (דניאל א) וְלִמְקַצַּת יָמִים עֲשֶׂרָה
נִרְאָה מִרְאִיָּהֶן טוֹב מִכָּל הַיְלָדִים הָאוֹכְלִים
אֶת פֶּת בֶּג הַמֶּלֶךְ. נִרְאָה מִרְאִיָּהֶן טוֹב, דְּצוּלְמָא
דְּמֵאֲרִיָּהוֹן לָא אֶעְדִּיאוּ מִנְהוֹן, וּמֵאֲחֲרֵי אֶעְדִּיאוּ.
מָאן גָּרִים הָאִי. בְּגִין דְּלֹא אֶתְגַּעְלוּ בְּגִיעוּלֵי
מִיכְלִיָּהוֹן. זַכָּאָה חוֹלְקִיָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּכְתוּב בְּהוּ,
וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי.

בֹּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב, וּמְקַצַּת
יָמִים עֲשֶׂרָה נִרְאָה מִרְאִיָּהֶם
טוֹב (וגו') מִן כָּל הַיְלָדִים
הָאוֹכְלִים אֶת פֶּת בֶּג הַמֶּלֶךְ.
נִרְאָה מִרְאִיָּהֶם טוֹב - שְׂצֻלָּם
רְבוּנָם לֹא זָז מֵהֶם, וּמֵאֲחֲרֵים
זָז. מִי גָרַם אֶת זֶה? מִשׁוּם
שְׂלֹא נִגְעְלוּ בְּגִיעוּלֵי
מֵאֹכְלֵיהֶם. אֲשֶׁרֵי חִלְקָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל שְׂכַתוּב בָּהֶם, וְאַנְשֵׁי
קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי.

ספר אור הזהר (עמוד 162)

וכן הוא בספר הבהיר שאלו תלמידיו את רבי רחומאי מאי דכתיב תפלה לחבוק הנביא על שגיונות תהלה מבעי אלא כל המפנה לבו מעסקי העולם ומתעסק במעשה המרכבה מקבל לפני הקדוש ברוך הוא כאלו התפלל כל היום בלו שנאמר תפלה מאי שגיונות כמה דאת אמר באהבתה תשגה תמיד וכו' אמר רבי רחומאי מאי דכתיב ודרך חיים תוכחת מוסר מלמד שכל הרגיל במעשה מרכבה ובמעשה בראשית אי אפשר לאדם שלא יכשל בה שנאמר והמכשלה הזאת תחת ירך אף על פי כן הוא אהוב וכתוב לפני המקום שנאמר ודגלו עלי אהבה עד כאן.

פא) שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר באלקותו זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא

ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כפי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו כאשר אמר דוד לשלמה בנו דע אלקי אביך ועבדו שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר באלקותו זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנוי דמלכא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי דמלכא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפמליא הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל צדיק מושל ביראת אלקים מי מושל בי צדיק ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין אוצרי וגנוזין דמלכא ומשביעין אותה וגוזרין עליה שלא תרד לעולם אלא כפי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא וגם הוכחתי מכמה מאמרי זהר שרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות דצדיקיא דגן עדן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר בדאיתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת המן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון בחבורא דילך יפקון ישראל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום רזא דאורייתא הנאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון.

(ויקהל משה דף לו.)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב - פט ע"א
מעלת זמן מנחת שבת

בֹּא וּרְאֵה, בְּכֹל שִׁשַּׁת יָמֵי
הַשַּׁבָּת, כְּשִׁמְגִיעָה שְׁעַת
תְּפִלַּת הַמִּנְחָה, הַדִּין הַקָּשֶׁה
שׁוֹלֵט וְכֹל הַדִּינִים
מִתְעוֹרְרִים, אֲבָל בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, כְּשִׁמְגִיעַ זְמַן תְּפִלַּת
הַמִּנְחָה, נִמְצָא רְצוֹן הַרְצוֹנוֹת,
וְהַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ מְגַלֵּה רְצוֹנוֹ,
וְכֹל הַדִּינִים נִכְפָּים, וְנִמְצָא
רְצוֹן וְשִׂמְחָה בְּכֹל.

וּבְרְצוֹן הַזֶּה הִסְתַּלַּק מִשָּׁה,
הַנְּבִיא הַנְּאֻמָּן הַקְּדוֹשׁ מִן
הָעוֹלָם, כְּדִי לְהוֹדִיעַ שֶׁלֹּא
בְּדִין הִסְתַּלַּק, וְאוֹתָהּ שָׁעָה
בְּרְצוֹן שֶׁל הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ
יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ וְנִטְמְנָה בּוֹ.
מִשׁוּם כִּי וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
קְבֻרָתוֹ כָּתוּב. מֶה הַעֲתִיק
הַקְּדוֹשׁ טָמִיר שֶׁל כָּל
הַטְּמִירִים, וְלֹא יוֹדְעִים
עֲלֵיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים - אֵף כָּאֵן
נִשְׁמָה זוֹ שֶׁנִּטְמְנָה בְּרְצוֹן הַזֶּה
שֶׁהִתְגַּלָּה בְּשַׁעַת תְּפִלַּת
מִנְחַת הַשַּׁבָּת, כָּתוּב וְלֹא יָדַע

תָּא חֲזִי, בְּכֹל שִׁיתָא יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא, כַּד מָטָא
שְׁעַתָּא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה, דִּינָא תְּקִיפָא
שְׁלִטָא, וְכֹל דִּינִין מִתְעָרִין. אֲבָל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא,
כַּד מָטָא עֵדֵן דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה, רַעְוָא דְרַעְוִין
אֲשַׁתְּכַח, וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא גִלְיָא רְצוֹן דִּילֵיהּ, וְכֹל
דִּינִין מִתְכַּפְּיִין, וּמִשְׁתַּכַּח רַעְוָתָא וְחֵדוֹ בְּכֹלָא.

וּבְהַאי רְצוֹן, אִסְתַּלַּק מִשָּׁה, נְבִיאָה מְהִימְנָא
קְדִישָׁא מְעֵלְמָא. בְּגִין לְמַנְדַּע, דְלֹא
בְּדִינָא אִסְתַּלַּק, וְהָהִיא שְׁעַתָּא ^(דף פ"ט ט"א ע"א) בְּרְצוֹן
דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא נָפַק נִשְׁמָתֵיהּ, וְאִתְטַמַּר בֵּיהּ. בְּגִין
כַּד, ^(דברים 12) וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ כָּתוּב. מֶה
עַתִּיקָא קְדִישָׁא, טְמִירָא מְכַל טְמִירִין, וְלֹא יָדְעִין
עַלְאִין וְתַתְּאִין. אוֹף הָכָא, הָאִי נִשְׁמָתָא דְאִתְטַמַּר
בְּהַאי רְצוֹן, דְאִתְגַּלְיָא בְּשַׁעַתָּא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה
דְשַׁבְּתָא, כָּתוּב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ וְהוּא
טְמִיר מְכַל טְמִירִין דְעֵלְמָא, וְדִינָא לָא שְׁלִטָא בֵּיהּ.
זְכָאָה חוֹלְקִיהּ דְמִשָּׁה.

אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ, וְהוּא טְמִיר מְכַל הַטְּמִירִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְהַדִּין לֹא שׁוֹלֵט בּוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ
שֶׁל מִשָּׁה!

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסַּעֲוֵדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֵדָתוֹ וְלִהְיוֹת שְׁלֵים הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דִּהְהִיא שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עַלְמִין בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דַּעֲתִיקָא עַבְדִּינּוּ, וּסַעֲוֵדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין, מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסַעֲוֵדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְּאִינוּן סַעֲוֵדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוּן הִיא, וְלֹא דַעֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאִינוּן מִהֵיכְלָא דְּמַלְכָּא, דְּאִינוּן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאן דְּפָגִים חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזֵי פְגִימוֹתָא לְעִילָא, וְשֶׁהֶם מִהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֶם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרָאָה פָּגָם לְמַעְלָה, וּמֵרָאָה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוּ מִבְּנֵי

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֶם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֶם מִהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֶם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרָאָה פָּגָם לְמַעְלָה, וּמֵרָאָה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אִמַּר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיָּה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיבין עָלִיָּה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, וְכְּתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קֹאמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קֹאמַר.

ובגניי כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רָשְׁעֵי הַגִּיּוֹתִים נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלָּהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מֵהַ דִּלָּאוּ הַכִּי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנֵּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיּוֹתִים גַּיְיָחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרְיָן בְּעַלְמָא.

בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 163)

פב) וְעִקְרֵי סוּדוֹת הַזֶּהָר הֵם מִחְתָּמֵין בְּאַלְף עֵיזְקִין

וְעֵין בְּתִשְׁבוּבוֹת חוֹת יְאִיר (סִימָן ר"י) מֵהַ שְׂכֵתָב הוּא וּמַה שְׂכֵתָב בְּשֵׁם אָבִיו וְכְרוֹנוֹ צְדִיק לְבָרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא עֵין שָׁם שְׂהֵאֲרִיכוּ בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה וְעַם כָּל זֶה לֹא מְנַעֲתִי עֲצֵמִי מִלְּמַד בְּזֶהָר בְּשִׁבְתוֹת וַיִּמֵּים טוֹבִים וְסִמְכֵתִי יִתְרוֹתֵי עַל מֵהַ שְׂכֵתָב הַזֶּהָר פְּרֻשָׁת בַּמְדַּבֵּר וְזֶה לְשׁוֹנוֹ וְהַמְשַׁבְּלִים יְבִינוּ מִסְטֵרָא דְּבִינָה וְכוּ'. שְׂמַעִינוּ מִהַמְּאֵר הַזֶּה שְׂטוֹב הוּא לְלַמֵּד הַזֶּהָר שְׂבִיבוֹת זֶה יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא אֲמָנָם מִמַּה שְׂכֵתָב דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם וְכוּ' הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, מְשַׁמְעַ טְעִימָה בְּעַלְמָא, אֲמָנָם לֹא לְהַסְבִּיר סְבָרָה מִדְּנַפְשֵׁיהֶם בְּדִבְרֵיהֶם שְׂאִינָם מְבִינִים לוֹ בְּנִקְל בְּלִי עֵינִין וְכוּ' עֲשִׂיתִי וְאֵעֲשֶׂה כִּי יֵשׁ בּוֹ מוֹסְרִים וְהַנְּהָגוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַתְקַדֵּשׁ אֶפְלוּ מִמַּה שְׂמַתֵּר לוֹ גַּם מְרָאָה לְנוּ גְּדוּלוֹת וְרוּמְמוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקָּדוּשָׁה אֲבָל מִמַּה שְׂנֵרָאָה שְׂהֵם דְּבָרִים פְּשׁוּטִים הֵם עוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְעִקְרֵי סוּדוֹת הַזֶּהָר הֵם מִחְתָּמֵין בְּאַלְף עֵיזְקִין כְּדֵאִיתָא בְּזֶהָר וְלֹא יִפְתַּח עַד כִּי יְבוֹא הַגּוֹאֵל וְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה מֵאֵתוֹ יֵצְאוּ וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה וְגוֹמֵר.

(הוֹסְפוֹת יוֹסֵף תְּקוּן יג)

פג) הַחֲפֵץ חַיִּים: מְעוֹרֵר לְכֻלָּם שְׁלִמְדוֹ כָּל שֶׁבֶת אֶת הַזֶּהָר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרֻשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחֲוֵרִים כְּתָב בְּהוֹסְפָה לְיוֹסֵף (תְּקוּן יג) דְּהַהֲנַבְּלוֹת עַל לְמוּד הַקְּבֵלָה כְּגוֹן שְׁלִמְד מִפּוּי מְקַבֵּל וְלֹא מִפּוּי כְּתָבִים וְכוּ' זֶה לֹא נֶאֱמַר עַל לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר עֵין שָׁם. וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי שְׁלֵמָה בְּלוּךְ וְכְרוֹנוֹ צְדִיק לְבָרְכָה מִשָּׁם רַבּוֹ הַחֲפֵץ חַיִּים וְכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה שְׁעַל לְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָּה כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ וְהִיא הַחֲפֵץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֻלָּם שְׁלִמְדוֹ כָּל שֶׁבֶת אֶת הַזֶּהָר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרֻשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחֲוֵרִים.

(הוֹסְפוֹת בְּנֵין יוֹסֵף)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגּוֹאֵל בְּרַחֲמֵים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מְלֻכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב